

ชื่อเรื่อง	การลงทุนของผู้ปลูกยางพาราในจังหวัดเชียงราย
ชื่อผู้เขียน	นางสาวภัทร ครรชิตชัย
ชื่อปริญญา	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ประยุกต์
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ ชัยพิบูลย์

บทคัดย่อ

การลงทุนของผู้ปลูกยางพาราในจังหวัดเชียงรายมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษา คือ 1) สภาพเศรษฐกิจทั่วไปของผู้ปลูกยางพาราในจังหวัดเชียงราย 2) การลงทุนของผู้ปลูกยางพาราในจังหวัดเชียงราย 3) ปัญหาและอุปสรรคของผู้ปลูกยางพาราในจังหวัดเชียงราย และ 4) การยอมรับวิธีการปลูกยางพาราของผู้ปลูกยางพาราในจังหวัดเชียงราย ซึ่งได้ทำการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์เชิงพรรณนา จากผู้ปลูกยางพาราจำนวน 350 ตัวอย่าง ในอำเภอเวียงชัย อำเภอเชียงของ และอำเภอเทิง ผลการศึกษาสภาพเศรษฐกิจทั่วไปของผู้ปลูกยางพารา พบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 73.71 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 59.71 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนระหว่าง 3-4 คน ร้อยละ 64.00 มีประสบการณ์ในการปลูกยางพารา 9 ปี ร้อยละ 37.14 เกษตรกรส่วนใหญ่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการปลูกยางพาราของ สกย. ร้อยละ 80.29 มีขนาดพื้นที่ปลูกยางพาราค่ากว่า 20 ไร่ ร้อยละ 73.14 และมีแหล่งเงินทุนมาจากเงินทุนส่วนตัว ร้อยละ 43.17 ผลการวิเคราะห์ต้นทุน พบว่า พื้นที่ขนาดต่ำกว่า 20 ไร่ มีต้นทุนคงที่เฉลี่ยร้อยละ 11.30 ต้นทุนผันแปรเฉลี่ยร้อยละ 88.70 พื้นที่ขนาดมากกว่า 20 ไร่ มีต้นทุนคงที่เฉลี่ยร้อยละ 20.81 ต้นทุนผันแปรเฉลี่ยร้อยละ 79.19 ผลการวิเคราะห์รายได้เฉลี่ย พบว่า พื้นที่ขนาดต่ำกว่า 20 ไร่ ปี 2553-2557 เท่ากับ 15,761.40 , 22,599.88 , 19,318.52 , 19,027.51 และ 15,043.18 บาทต่อไร่ ตามลำดับ พื้นที่ขนาดมากกว่า 20 ไร่ ปี 2553-2557 เท่ากับ 15,726.91 , 22,781.22 , 19,174.04 , 19,065.41 และ 14,926.68 บาทต่อไร่ ตามลำดับ และผลการวิเคราะห์กำไร พบว่า พื้นที่ขนาดต่ำกว่า 20 ไร่ ในปี 7-11 มีกำไรเฉลี่ย 48,916.17 บาทต่อไร่ และพื้นที่ขนาดมากกว่า 20 ไร่ ในปี 7-11 มีกำไรเฉลี่ย 55,388.16 บาทต่อไร่ ผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค พบว่ามีปัญหาและอุปสรรคระดับปานกลาง คือ ด้านการผลิต ด้านการดูแลรักษา และด้านการตลาด \bar{X} = 3.03, 3.09 และ 3.23 ตามลำดับ ส่วนด้านการส่งเสริม พบว่า มีปัญหาและอุปสรรคระดับมาก \bar{X} = 3.80 ผลการวิเคราะห์การยอมรับวิธีการปลูกยางพารา พบว่า เกษตรกรมีการยอมรับในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 49.71 และในส่วนของ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระหลายตัวแปรกับตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ เพศ

(4)

(X_1), อายุ (X_2), จำนวนแรงงานในครัวเรือน (X_4), รายได้จากการประกอบอาชีพอื่น (X_6), ความรู้ของเกษตรกรเกี่ยวกับวิธีการปลูกยางพารา (X_{10}) และทัศนคติของเกษตรกรต่อการยอมรับวิธีการปลูกยางพาราจากเจ้าหน้าที่ สกย. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (X_{11})



Title	Investment of Para Rubber Growers in Chiang Rai Province
Author	Miss Phat Khanchitchai
Degree	Master of Economics in Applied Economics
Advisory Committee Chairperson	Assistant Professor Dr. Somkiat Chaipiboon

ABSTRACT

The objectives of this study were to explore: 1) socio-economic attributes of Para rubber growers in Chiang Rai province; 2) investment of the Para rubber growers in Chiang Rai province; 3) problems encountered of the Para rubber growers in Chiang Rai province; 4) adoption of rubber planting of Para rubber in Chiang Rai province. A set of questionnaire was used for data collection administered with 350 Para rubber growers in Chiang Rai province (Wiang Chai, Chiang Khong and Thoeng districts). Obtained data were analyzed by using descriptive statistics. Findings showed that most of the respondents (73.71%) were male and elementary school graduates (59.71%). Most of the respondents (64.00%) had 3-4 family members. Less than one-half of the respondents (37.14%) had 9 years of Para rubber growing experience. Most of them (80.29%) had participated in the project for Para rubber growing extension. More than one-half them (73.14%) had 20 rai of Para rubber plantation area and their private source of funds was 43.17 percent. The analysis found that the cost of Para rubber plantation area was less than 20 rai. Average fixed cost 11.30 percent, average variable costs 88.70 percent. Only 20.81 percent of them had fixed cost whereas 79.19 percent had average variable cost. Regarding an analysis of an average income, the following were found: The Para rubber plantation area of less than 20 rai during 2010-2014, an average income were 15,761.40; 22,599.80; 19,318.52; 19,027.51 and 15,043.18 baht per rai, respectively. For an area of more than 20 rai during 2010-2014, an average income were 15,726.54; 22,781.71; 19,174.35; 19,066.51 and 14,925.87 baht per rai, respectively. For an analysis of profitability, it was found that the area of less than 20 rai during the 7th-11th year could earn profit for 48,916.17 baht per rai on average whereas that of more than 20 rai could earn profit for 55,388.16 baht per rai on average. It was found that the respondents had a moderate level of problems encountered based on production, care-taking and marketing ($\bar{X} = 3.03$, $\bar{X} = 3.09$, $\bar{X} = 3.23$, respectively) except

promotion which was found at a high level ($\bar{X} = 3.80$). Besides, it was found that about one-half the respondents (49.71%) had adopted the Para rubber growing method at a moderate level. There was a statistically significant relationship at 0.05 between the independent variable and the dependent variables in terms of sex (X_1), age (X_2), a number of household workforce (X_4), incomes earned from other occupations (X_6), knowledge about Para rubber growing method (X_{10}) and the attitude toward the adoption of Para rubber growing method offered by ORRAF personnel and concerned agencies (X_{11}).

